

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 663/2015/4. szám

A Kúria a dr. Szánthó Pál ügyvéd által képviselt G.S. Kft. felperesnek a (...) jogtanácsos által képviselt Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság alperes ellen fogyasztóvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében az Egrei Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. március 16. napján kelt 9.K.27.303/2014/5. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria az Egrei Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.303/2014/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

Cs. J. 2014. március 5. napján írásbeli kérelmet nyújtott be az elsőfokú fogyasztóvédelmi hatósághoz, melyben előadta, hogy 2013. őszén járólapot vásárolt az (...) községhez tartozó (...) tanyáról Cs. Cs. nevű személytől. A járólapok a lerakás után kis idő elteltével elszíneződtek, kopottá váltak. Mivel a járólapok nem egyenletesen váltak kopottá, feltehetőleg nem egyforma minőségűek lehettek. Ezután felkereste az értékesítést végző Cs. Cs.-t, aki közölte, hogy a kopások oka a nem rendeltetésszerű használat következménye lehet, a minőségi kifogásról jegyzőkönyv felvétele nem történt. Cs. J. ismételten megkereste Cs. Cs., és kérte tőle utólag a járólapokról szóló számlát, melyet Cs. Cs. elutasított, és felajánlotta, hogy a korábban lerakott járólapokat saját költségén felszedeti, azokat később új járólapokra fogja kicserélni. A beadványban foglaltak alapján eljárás indult a G. A. Kft.-vel szemben, majd a vállalkozás jogi képviselőjének nyilatkozata alapján a fogyasztóvédelmi hatóság megállapította, hogy a járólapok értékesítését nem a G.A. Kft. végezte, így az eljárás

megindításáról a felperest értesítette. A felperes nyilatkozata szerint a társaság üzletszerű gazdasági tevékenység keretében kereskedelmi tevékenységet nem folytat, Cs. Cs. nem forgalmazta a terméket, a forgalmazási tevékenység fogalmi körébe nem vonhatóan a társaság képviselőjében eljárva egyedi és egyetlen szerződést kötött. Az elsőfokú hatóság a tényállás tisztázása érdekében meghallgatta a kérelmezőt, majd helyszíni szemlét is tartott, ahol Cs. Cs. előadta, hogy a vállalkozás vezetésének útmutatása alapján végezte a nagy mennyiségű padlólap értékesítését, amelyek kifogástalan állapotúak, a helytelen használat miatt koptak meg, a minőségi kifogásról jegyzőkönyvet nem vett fel, de a kérelmező új padlólapokat kapott, hogy cserélje ki a sérülteket. Hivatkozott arra, hogy a kérelmező nem kért és így nem is kapott számlát a vásárlásról. Megállapításra került, hogy a helyszínen padlólap, ami igény szerint értékesítésre vár, 150 doboz. A hatósági felhívásra tett nyilatkozattételben a vállalkozás előadta, hogy nem foglalkozik építőanyag, illetve burkolólap értékesítéssel, csupán a könyvelési díj tartozásaként kompenzációval kapott padlólapot kívánta értékesíteni. Építőanyag készlettel nem rendelkezik, csak könyvelési számláját ki nem fizető ügyféltől vettek át padlólapot, így az üzletszerű értékesítés nem valósult meg. Álláspontjuk szerint egyszeri beszerzés történt, ameddig ezt a mennyiséget nem tudják értékesíteni, úgy eladási oldalon több tranzakció is történhet, amely nem meríti ki a forgalmazás kategóriáját.

Az elsőfokú fogyasztóvédelmi hatóság a 2014. július 22-én kelt HEO/001/00812-0002/2014. számú határozatával elrendelte a jogsértő állapot megszüntetését. Megtiltotta a felperesnek, hogy az áruk értékesítése során elmulasszon fizetési bizonylatot kiállítani, illetve átadni a fogyasztók részére. Megtiltotta, hogy az értékesítésre kínált terméket a jogszabály által előírt megfelelést igazoló dokumentum nélkül forgalmazzon, egyúttal kötelezte a vállalkozást, hogy a fogyasztó minőségi kifogásáról vegyen fel jegyzőkönyvet a jogszabályi előírásoknak megfelelően. A határozat hivatkozott a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 45/A. § (1) bekezdésére, 1. § (1) bekezdésére, 2. § a), b), r) és d) pontjaira. Megállapította, hogy a vállalkozás megsértette a fogyasztói szerződés keretében érvényesített szavatossági és jótállási igények intézéséről szóló 49/2003. (VII.30.) GKM rendelet (a továbbiakban: GKM rendelet) 3. § (1)-(4) bekezdését, az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfatv.) 159. § (1) bekezdését, 166. § (1)-(2) bekezdését is. Hivatkozott a termékek piacfelügyeletéről szóló 2012. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Pftv.) 13. § (2) bekezdésére, továbbá az Fgytv. 47. § (1) és (5) bekezdésére. A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2014. szeptember 16. napján kelt HAJ-02945-2/2014. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának az elsőfokú határozatra kiterjedő felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy a hatóság tévesen alkalmazta és értelmezte az irányadó jogszabályi rendelkezéseket. A társaság egyszeri, a tulajdonát képező tárgyi eszköz értékesítését végezte, amely nem meríti ki a forgalmazás fogalmát. Hivatkozott az Fgytv. 1. § (1) bekezdésére, és 2. § ab) pontjára. Hangsúlyozta, hogy a társaság nem minősül fogyasztóvédelmi szempontból vállalkozásnak, mert fő tevékenysége számviteli, könyvvizsgálati tevékenység. A társaság önálló foglalkozással gazdasági tevékenység keretében üzletszerű kiskereskedelmi tevékenységet nem folytat, áruk értékesítését üzletszerűen nem végzi, önmagában jogi személyisége nem teszi a társaságot vállalkozássá, ezért a fogyasztóvédelmi eljárás alanya nem lehet. A felperesi álláspont szerint a panaszos bármilyen igényét a társasággal szemben a követelés jellegétől függően fizetési meghagyásos, polgári peres eljárás keretében jogosult érvényesíteni. Építőanyag készlettel a társaság nem rendelkezik, csak könyvelési számláit ki nem fizető ügyféltől vette át a padlólapot, így az üzletszerű értékesítés nem valósult meg. A forgalmazás kategóriáját nem merítette ki, ennek hiányában fogyasztóvédelmi hatósági eljárás alanya nem lehet.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte, és elutasította azt. Ítéletének indokolásában az Fgytv. 2. § (1) bekezdésére, 2. § a), b), r) és d) pontjára, 1. § (1) bekezdésére hivatkozott. Kifejtette, hogy a felperes fő tevékenysége számviteli, könyvvizsgálati tevékenység, azonban a járólapok értékesítésével bevételhez jutott, azt tehát önálló foglalkozásával végezte, így megfelel az Fgytv. 1. § b) pontjában foglalt vállalkozás fogalmának. Az r) pont szerinti forgalmazás pedig a termék a vállalkozás általi értékesítést jelenti, így annak ellenére, hogy a felperes fő tevékenysége számviteli szolgáltatás, a tulajdonában álló padlólapok értékesítésével kimerítette az Fgytv. szerinti forgalmazás fogalmát, azaz valamely termék vállalkozás általi értékesítés, forgalmazás vagy használat céljára ellenérték fejében vagy ingyenesen történő rendelkezésre bocsátását, ide értve a fogyasztó számára történő felkínálását is.

Idézte az elsőfokú bíróság az Fgytv. 45/A. § (1) bekezdés a) pontjában, 3. § e) pontjában, a GKM rendelet 3. §-ában foglaltakat, valamint az Áfatv. 159. § (1) bekezdését, 166. § (1)-(2) bekezdését, továbbá a Pftv. 13. § (2) bekezdését. Megállapította, hogy a felperes alkalmazottja általi padlólapok értékesítése az Fgytv. szerinti fogyasztót érintő tevékenység, amelyet a felperes önálló gazdasági tevékenységével összefüggő célok érdekében végzett, amelyhez nem szükséges az üzletszerű értékesítés. A felperes a termék megvételekor egyértelműen elmulasztotta a nyugtaadási kötelezettségét, a megfelelőségi nyilatkozat átadását,

valamint a minőségi kifogásról jegyzőkönyv felvételét. Ezáltal megsértette a fogyasztó jogérvényesítéshez fűződő jogát, valamint a fogyasztó megfelelő tájékoztatáshoz, panaszügyintézéshez, illetőleg igényérvényesítéshez fűződő jogait is.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes a jogkövetkezmények meghatározásánál helyesen mérlegelte a jogsértés súlyát, és határozatában számot adott azon körülményekről, amelyek alapján indokoltnak tartotta a felperes kötelezését. Súlytalannak ítélte az elsőfokú bíróság azon felperesi hivatkozást, hogy a hatóság az eredetileg a G.A. Kft.-vel szemben indult eljárást nem szüntette meg.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő és megalapozatlan, tévesen alkalmazta az irányadó jogszabályi rendelkezéseket. Hangsúlyozta, hogy a G.A. Kft. nem minősül ügyfélnek, ezért a vele szemben előterjesztett kérelmet el kellett volna utasítani - erre nem került sor. A hatóság a G.A. Kft. vonatkozásában előterjesztett kérelem alapján nem hozott döntést, ugyanakkor a G.Sz. Kft.-vel szemben ugyanazon ügyben ugyanazon ügyszám alatt, fogyasztói igénynek nem minősülő ügyben elmarasztaló határozatot hozott.

A felperes álláspontja szerint Cs. J. panaszja az általa előadott tényállásból és a lefolytatott bizonyítási eljárás során megállapítottakból egyértelműen polgárjogi adásvételi szerződéssel és hibás teljesítéssel kapcsolatos szavatossági ügy. A fogyasztóvédelmi hatóságok tévesen és jogszabálysértő módon minősítették azt fogyasztói szerződésnek, és társaságukat forgalmazónak. Hangsúlyozta a felperes, hogy a fogyasztóvédelmi eljárás célja nem az egyedi fogyasztó polgárjogi igényének elbírálása, hanem általános, a kereskedelmi tevékenységet végzők és a kereskedelmi forgalomban vásárlók (fogyasztók) számára a megfelelő jogvédelem biztosítása.

Hivatkozott a felperes az Fgytv. 2. § a) és b) pontjában foglaltakra, amelyek a fogyasztó fogalmát és a vállalkozás fogalmát határozzák meg. Állította, hogy a panaszban foglaltak vonatkozásában nem minősül fogyasztóvédelmi szempontból vállalkozásnak, főtevékenysége számviteli, könyvvizsgálati tevékenység. Önmagában a társaság jogi személyisége nem teszi a társaságot vállalkozássá. Erre tekintettel fogyasztóvédelmi eljárás alanya nem lehet. Nem foglalkozik építőanyag, illetve burkolólap értékesítéssel sem, csupán a könyvelési díj tartozásként kompenzálásra kapott padlólapot kívánta értékesíteni. Forgalmazási tevékenység hiányában fogyasztóvédelmi hatósági eljárás alanya nem lehet. Ahhoz, hogy fogyasztóvédelmi jogviszony alanya lehessen

gyártói vagy forgalmazói minőségben árukat tömegesen előállító és/vagy kereskedelmi forgalomba hozó vállalkozásnak kellene lennie.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.

Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

A felperes elsődlegesen felhozott felülvizsgálati kérelembeli kifogása kapcsán a Kúria osztotta az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos jogi álláspontját. Azon körülmény, hogy az elsőfokú hatóság a G.A. Kft.-vel szemben indított eljárás megszüntetéséről külön döntést nem hozott, nem minősül az ügy érdemére kiható súlyos eljárási jogszabálysértésnek, amely a határozatok érintését a Pp. 339. § (1) bekezdése értelmében maga után vonhatta volna. A hatóság az eljárás megindításáról a felperest külön értesítette, így a jelen eljárást tekintve eljárási jogszabálysértés nem volt megállapítható.

A felperes felülvizsgálati kérelmének további részében az Fgytv. hatálya alá tartozását vitatta.

A Kúria e körben is osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját. Nem vitásan a felperes fő tevékenysége számviteli, könyvvizsgálati tevékenység. A perben feltárt tényállásból azonban egyértelműen megállapítható volt, hogy az Fgytv. 2. § b) pontja szerint vállalkozásnak minősült - ugyan nem az elsőfokú bíróság által megjelölt első, hanem a második fordulat alapján -, a d) pont értelmében forgalmazói minősége is megállapítható volt, és az r) pontnak megfelelően forgalmazási tevékenységet végzett. A felülvizsgálati kérelembeli hivatkozással ellentétben nem jogi személyisége tette a fogyasztóvédelmi eljárás alanyává a felperest, hanem az Fgytv. fenn idézett értelmező rendelkezései hatálya alá tartozás. Ebből a szempontból nem volt annak relevanciája, hogy a felperes főtevékenysége volt-e a fogyasztóvédelmi hatóság által vizsgált értékesítés, illetve annak sem, hogy azt üzletszerűen, vagy tömegesen előfordulóan végezte-e. Nem volt vizsgálható, és így értékelhető az a körülmény sem, hogy hogyan jutott az értékesített padlólapokhoz, milyen úton történt annak beszerzése. A perben vizsgált közigazgatási eljárás során egyértelműen megállapítást nyert, hogy a felperes megsértette az alperesi határozatban

felsorolt fogyasztóvédelmi előírásokat, az Áfatv. és a Pftv. rendelkezéseit, és mivel a fogyasztóvédelmi hatóság hatásköre nem vitásan fennállt, így jogszerűen került sor a határozatokban rögzített kötelezés és tiltás előírására vele szemben.

A Kúria határozott álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a jogszabályok nagyrészt helyes értelmezésével jutott azon jogi következtetésre, hogy a keresettel támadott alperesi határozatok jogszerűek és megalapozottak, ezért a kereset elutasítása helytálló és jogszerű döntés volt.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban az alperesnek igazolt perköltsége nem merült fel, ezért arról a Kúriának rendelkezni nem kellett.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2015. december 15.

Dr. Kovács s.k. András a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ákos s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő